

A világ más-más felén élünk, mégis ugyanolyan érzés volt számunkra, amikor templom épült a közelünkben!

Párizstól Szapporóig

Amie Leavitt (Amerikai Egyesült Államok, Utah) interjúból

A Franciaországi Párizs templom csigalépcsője

A Japán Szapporo templom celesztális termének csillárja

Rachel vagyok. A Franciaországi Párizs templom közelében élek.

A templom nagyon fontos a családom számára. Mielőtt felépült volna a Párizs templom, a családdal évente többször a Németországi Frankfurt templomba utaztunk. Autóval 10 órán át tart eljutni oda és vissza!

Nagyon szerettük figyelni, ahogy épül az új templom. A vasárnapi gyűlések után a szüleink mindig kivittek minket oda, hogy megnézhessük az építkezés haladását. Először lebontásra került egy régi épület, és a helyén ástak egy jó nagy gödröt. Aztán elkezdték építeni a templomot, egyre magasabbra és magasabbra. És hamarosan ott állt az Úr háza!

A testvéreim és én izgatottan várjuk, hogy egy nap elmehessünk a templomba. A legidősebb nővérem, Esther fog először keresztkedéseket végezni. Mindannyian nagyon várjuk, hogy mi is sorra kerüljünk. Szeretjük a templomot, és nagyon örülünk, hogy van egy a saját városunkban!

Kosi vagyok. A Japán Szapporo templom közelében lakom. Szerettem, ahogy a házunk ablakánál ülve figyelhettem a templom építését.

A nyílt napokra elhívtam magunkkal az egyik jó barátomat is, aki szerint minden nagyon gyönyörű volt.

Szívesen gondolkodom úgy a felszentelésre, mint a templom születésnapjára. Aznap volt az én születésnapom is. És Monson elnöke is! A szüleimmel ott lehettünk a templomban, amikor felszentelték.

Annyira hálás vagyok, amiért a templom közelében élhetek! Amikor nehéz napom van az iskolában, hazafelé átvágok a templom kertjén. Amikor ott vagyok, érzem Mennyei Atya irántam érzett szeretetét. Alig várom, hogy beléphessek és keresztkedéseket végezhessenek, később pedig házasságot köthessek ott. ■